

คู่มือการยื่นเรื่อง

ประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

<ฉบับที่สอง>

ภาพรวมของการจ่ายของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน
รายละเอียดของการจ่ายของประกันแต่ละชนิด

ไม่ว่าจะเป็นคนสัญชาติใดก็ตาม คนที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยทุกคนจะสามารถได้รับความคุ้มครองจากประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ตั้งแต่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตการทำงานใน ประเทศไทย รวมไปถึงนักเรียนนักศึกษาต่างประเทศที่ประสบอุบัติเหตุตอนเข้าทำงาน พาร์ทไทม์

หนังสือคู่มือเล่มนี้ อธิบายถึงชนิดและรายละเอียดของเงินชดเชยประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ที่ผู้ใช้แรงงานชาวต่างประเทศสามารถรับได้ เพื่อให้ผู้ใช้แรงงานนั้น ๆ สามารถเข้าใจได้ง่าย

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขที่จำเป็นในการจ่ายเงินชดเชยนั้น ขอให้สอบถามได้จาก เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงาน นอกจากนี้ขอให้ระวังด้วยว่าในบางกรณีจะไม่สามารถรับเงินชดเชยได้เมื่อกลับไปยังประเทศของตนแล้ว

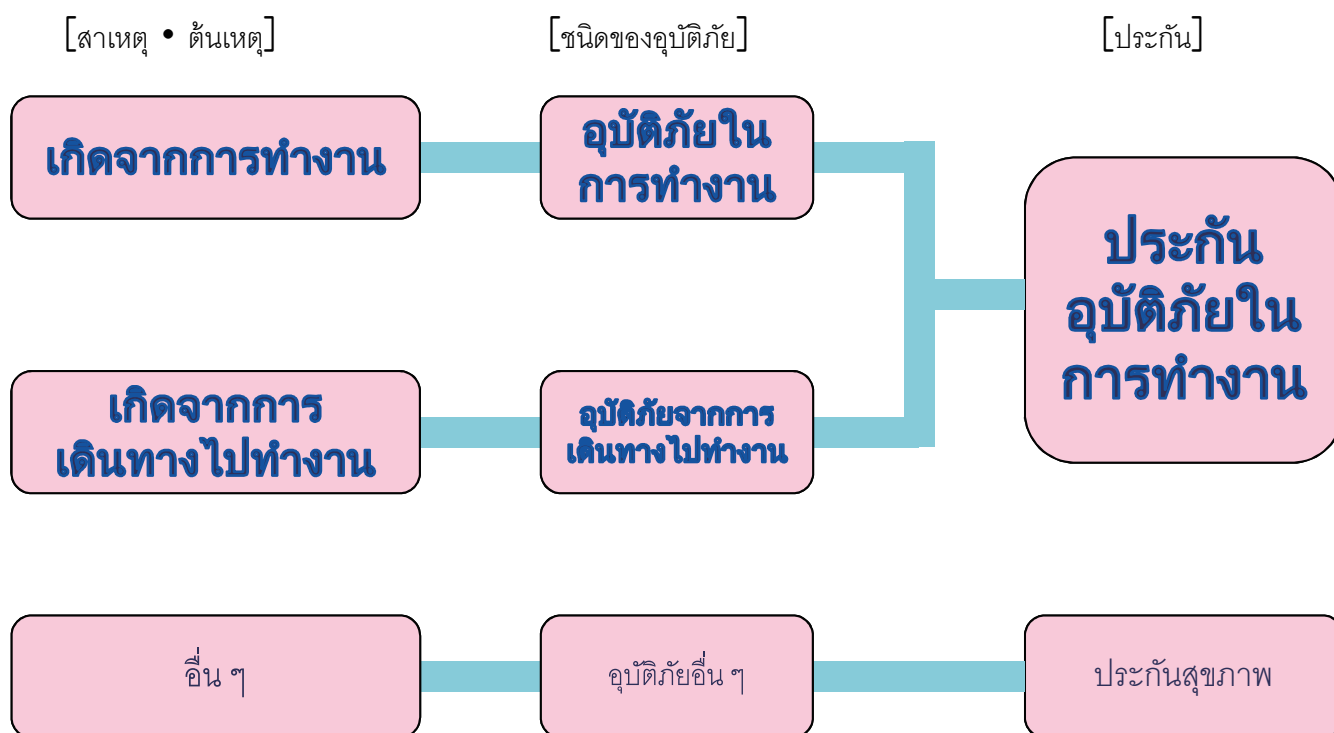
[สารบัญ]

ภาพรวมของการจ่ายของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน	P3
การจ่าย (ชดเชย) ค่ารักษา	P13
การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน, เงินประจำปี (ชดเชย) การเจ็บป่วย	P15
การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ	P17
การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวยุติอายุเสีย, ค่างานศพ	P25
การจ่าย (ชดเชย) การดูแล	P32
ตัวอย่างการกรอกแบบฟอร์ม	P35

ประกันอุบัติเหตุในการทำงานคืออะไร

ประกันอุบัติเหตุในการทำงาน เป็นระบบที่จะทำการจ่ายค่าชดเชยประกันที่จำเป็น สำหรับการใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานได้รับบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต โดยมีสาเหตุมาจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน แม้จะเป็นคนต่างชาตก็ตาม หากทำงานอยู่ในประเทศญี่ปุ่นแล้ว จะได้รับการคุ้มครองโดยประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

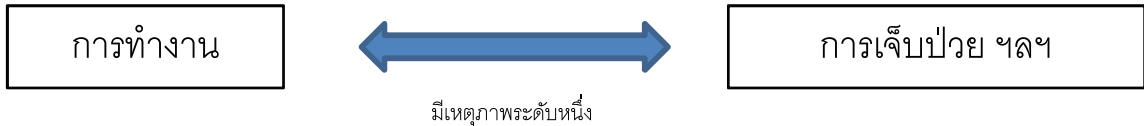
*อุบัติเหตุจากการทำงานไม่สามารถได้รับการคุ้มครองจากประกันสุขภาพ

ประเภทของการจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- ◆การจ่าย (ชดเชย) ค่ารักษา : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยที่มีสาเหตุมาจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน
- ◆การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน : การจ่ายในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานไม่ได้รับเงินค่าจ้างเนื่องจากหยุดงานเพื่อได้รับการรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยที่มีสาเหตุมาจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน
- ◆เงินประจำปี (ชดเชย) การเจ็บป่วย : ในกรณีที่ หลังเริ่มการได้รับรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วย เป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน ยังไม่สามารถรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) แล้ว เกิดความพิการซึ่งอยู่ในระดับความเจ็บป่วยที่กำหนดไว้
- ◆การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ : ในกรณีที่การบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) และเกิดความพิการซึ่งอยู่ในระดับความพิการที่กำหนดไว้
- ◆การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวยุติอายุ : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานเสียชีวิต
- ◆ค่างานศพ, การจ่ายค่างานศพ : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานเสียชีวิต และมีการจัดการงานศพ
- ◆การจ่าย (ชดเชย) การดูแล : ในกรณีที่ผู้ใช้แรงงานกำลังได้รับการดูแลเนื่องจากความพิการที่อยู่ในระดับความเจ็บป่วยที่กำหนดไว้โดยเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการหรือเงินประจำปี (ชดเชย) การเจ็บป่วย

อุบัติเหตุในการทำงาน

อุบัติเหตุในการทำงาน คือการเจ็บป่วย ฯลฯ (การบาดเจ็บ, ความเจ็บป่วย, ความพิการ, การเสียชีวิต ฯลฯ) ที่ผู้ใช้แรงงานได้รับซึ่งมีสาเหตุมาจากการทำงาน

- การที่มีเหตุภาวะระดับหนึ่งระหว่างการทำงานกับการเจ็บป่วย ฯลฯ นั้น นับได้ว่า “อุบัติเหตุในการทำงาน”
- เจ้าของบริษัท หรือ ผู้เข้ารับพนักงานนั้นไม่นับเป็นพนักงาน ดังนั้น โดยหลักการแล้วจะไม่สามารถรับเงินชดเชยได้

◇ การบาดเจ็บในการทำงานคือ

อุบัติเหตุประการต่อไปทั้ง 3 ประการ นับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน

<1> กรณีที่ทำงานอยู่ในที่ทำงาน

ในกรณีที่ทำงานอยู่ในอาคารที่ตั้งอยู่ในที่ทำงาน (สำนักงานของบริษัท, โรงงาน) ในเวลาทำงานปกติที่กำหนดไว้และเวลาทำงานเกินเวลานั้น นับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน ตราบใดไม่มีเหตุเฉพาะ

* ในกรณีดังกล่าว ไม่สามารถนับได้ว่าเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

- ① กรณีที่พนักงานได้รับการบาดเจ็บเนื่องจากพนักงานนั้น ๆ มีการกระทำส่วนตัวซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทำงานในเวลาการทำงาน
- ② กรณีที่พนักงานจงใจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น
- ③ กรณีที่อุบัติเหตุเกิดจากพนักงานถูกทำร้ายด้วยความรุนแรงเนื่องจากความแค้นส่วนตัวกับบุคคลที่สาม

<2> กรณีที่ไม่ได้ทำงานในที่ทำงาน

อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำส่วนตัวซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการงาน ในเวลาพัก เวลาก่อนทำงานเริ่ม หรือ หลังเลิกทำงานซึ่งเป็นเวลาที่ไม่ได้ทำงานนั้น ไม่สามารถนับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน

แต่ทว่าในกรณีที่อาคารหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในที่ทำงานไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างเหมาะสม และทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นนั้น นับได้ว่าเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน และกรณีที่พนักงานมีการกระทำที่มีความจำเป็นทางกายภาพ เช่น เข้าห้องสุขา นั้นนับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน

<3> กรณีที่ทำงานนอกสถานที่ทำงาน

ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น เมื่อพนักงานออกไปทำงานต่างจังหวัด หรือออกไปเซลล์ของนอกสถานที่ทำงานนั้น นับได้ว่าอุบัติเหตุในการทำงาน ตราบใดที่ไม่มีเหตุเฉพาะ เช่น พนักงานคนนั้นตั้งใจจะมีการกระทำส่วนตัวที่ไม่มีความจำเป็นในการทำงาน

◇ ความเจ็บป่วยในการทำงานคือ

กรณีที่เป็นไปตามเงื่อนไข 3 ข้อดังต่อไปนี้ โดยหลักการแล้วนับได้ว่าเป็นความเจ็บป่วยในการทำงาน

<1> มีปัจจัยที่เป็นภัยในสถานที่ทำงาน

กรณีที่มีปัจจัยทางกายภาพที่เป็นภัย สารเคมี หรือ การทำงานหนักเกินควรที่เป็นภาระต่อร่างกายในขั้นตอนการทำงาน

(ตัวอย่าง) แร่ใยหิน

<2> กรณีที่พนักงานต้องสัมผัสกับปัจจัยที่เป็นภัยจนเกิดโรคาพยาธิ

<3> ขั้นตอนการเกิดความเจ็บป่วยและอาการของความเจ็บป่วยนั้นมีความ เป็นเหตุเป็นผลทางการแพทย์

ความเจ็บป่วยในการทำงานจำเป็นต้องเกิดจากการสัมผัสกับปัจจัยที่เป็นภัยที่อยู่ในการทำงานของพนักงาน อาการของความเจ็บป่วยนั้นจึงจำเป็นต้องเกิดขึ้นหลังการสัมผัสปัจจัยที่เป็นภัย จังหวะเวลาของการเกิดความเจ็บป่วยนั้นต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของปัจจัยที่เป็นภัยแต่ละประการหรือขั้นตอนการสัมผัสปัจจัยที่เป็นภัยของพนักงาน

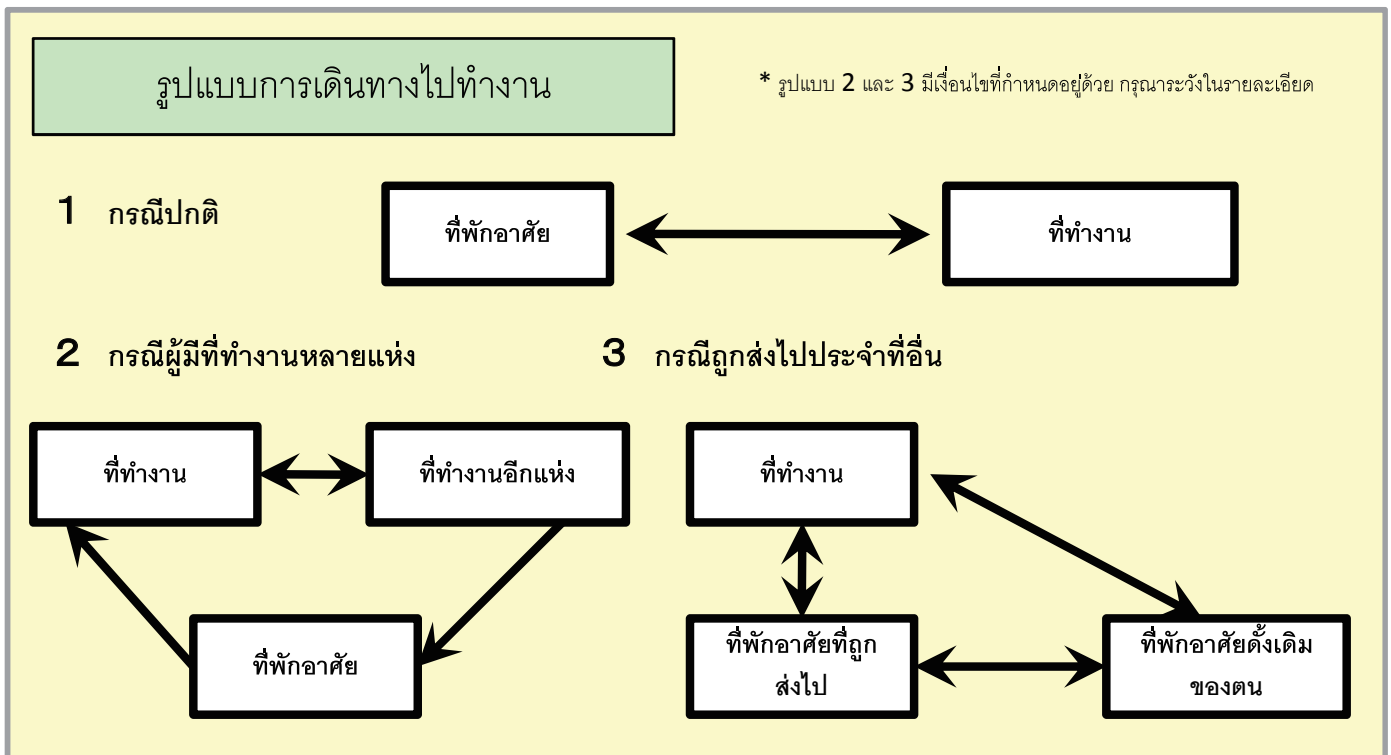
อุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน

อุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน คือ การบาดเจ็บของพนักงานที่เกิดจากการเดินทางไปทำงาน

◇ การเดินทางไปทำงานคือ

การเดินทางตามที่กำหนดในหัวข้อ ①-③ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานโดยใช้เส้นทางและวิธีทางที่เหมาะสม

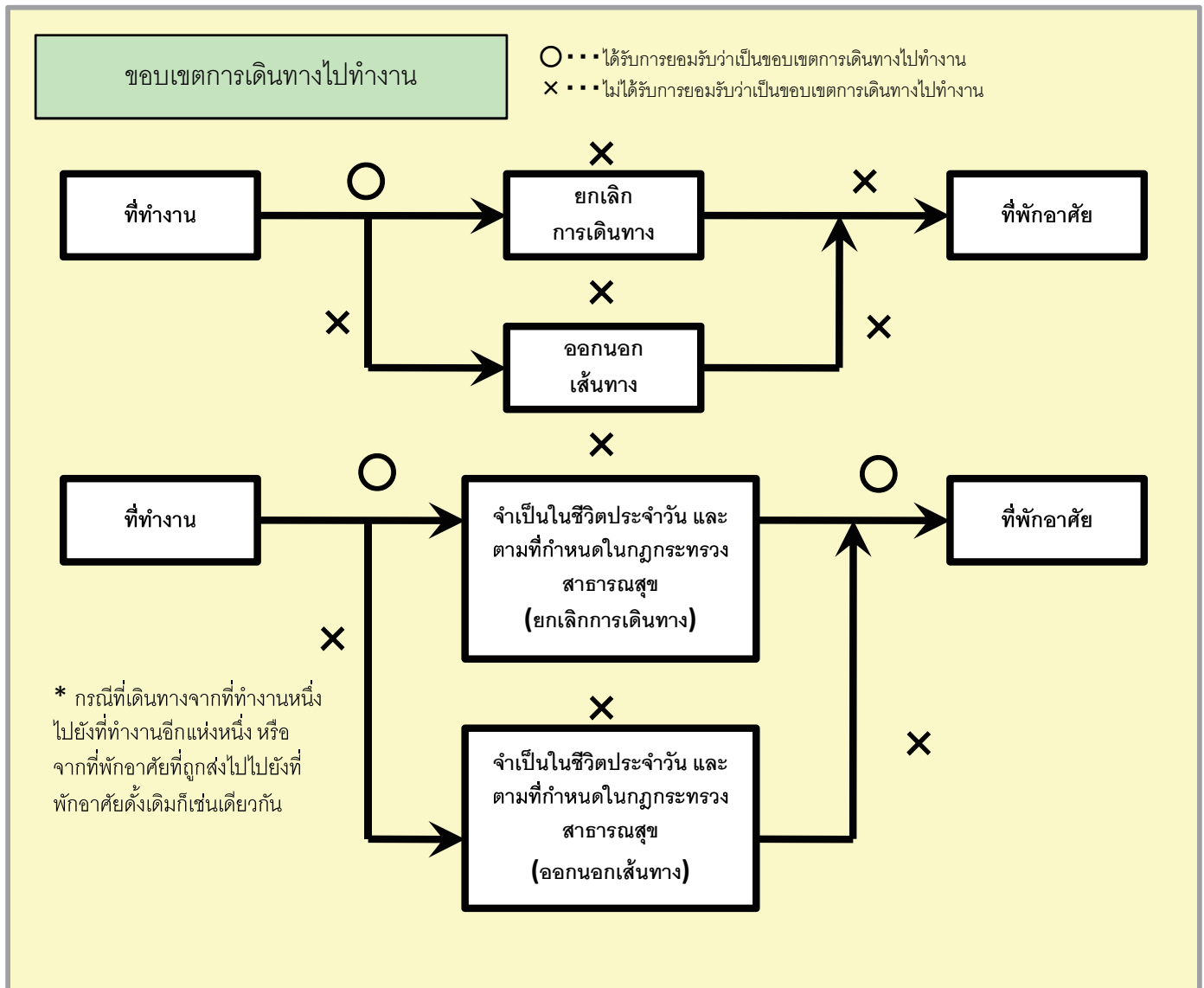
- ① การเดินทางไปกลับระหว่างที่พักอาศัยและที่ทำงาน (ซึ่งเป็นสถานที่พนักงานเริ่มทำงานและเลิกทำงาน)
- ② การเดินทางระหว่างสถานที่ทำงานที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวงสาธารณสุข กับ สถานที่ทำงานอีกแห่ง (การเดินทางระหว่างที่ทำงานของพนักงานที่มีที่ทำงานหลายแห่ง)
- ③ การเดินทางระหว่างที่พักอาศัยที่ถูกส่งไป กับ ที่พักอาศัยดั้งเดิมของตนสำหรับพนักงานที่ถูกส่งไปประจำที่อื่น

◇ ขอบเขตการเดินทางไปทำงาน

หากพนักงานออกนอกเส้นทางการเดินทางไปทำงานหรือยกเลิกการเดินทางไปทำงานแล้ว เส้นทางระหว่าง/หลังการออกนอกเส้นทางการยกเลิกนั้น ไม่สามารถนับได้ว่าการเดินทางไปทำงาน

แต่กรณีที่มีการไปซื้อสิ่งของจำเป็นในชีวิตประจำวันหรือมีการกระทำคล้ายเคียงกันเท่าที่มีความจำเป็นน้อยที่สุดนั้น หลังพนักงานกลับไปเส้นทางที่เหมาะสมเดินทางไปทำงานแล้ว นับได้ว่าเป็นการเดินทางไปทำงาน

◇ จำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐานคือ

โดยหลักการแล้ว จำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน คือ จำนวนเงินที่เท่ากับค่าจ้างเฉลี่ย (กฎกรมมาตรฐานแรงงาน มาตรา 12)

โดยหลักการแล้ว วิธีการคิดค่าจ้างเฉลี่ย คือ คิดจำนวนเงินค่าจ้างโดยรวมที่ได้จ่ายให้กับพนักงานในช่วง 3 เดือนก่อนหน้าวันที่เกิดเหตุและสมควรที่จะทำการคำนวณค่าจ้าง* และหารด้วยจำนวนวันโดยรวม (วันตามปฏิทินซึ่งรวมวันหยุดด้วย) ในช่วงเวลานั้น

เงินค่าจ้างที่เป็นพื้นฐานในการคำนวณเงินค่าจ้างนั้น ไม่ว่าจะมิชื่อเรียกว่าอย่างไรก็ตาม จะถือว่าเป็นสิ่งที่ผู้จ้างจ่ายให้สำหรับงานที่ทำ

อย่างไรก็ตาม เงินค่าจ้าง เช่น เงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คู่สมรสเป็นพิเศษ หรือ เงินโบนัส ซึ่งเป็นเงินค่าจ้างที่จ่ายให้ทุก ๆ ช่วงเวลาที่ยาวนานกว่า 3 เดือนนั้น จะไม่ถูกรวมในการคำนวณ

* วันที่เกิดอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือ วันที่แพทย์ได้วินิจฉัยตัดสินชัดเจนว่าได้เจ็บป่วยแล้ว อย่างไรก็ตามกรณีที่มีการกำหนดวันตัดจบในการคำนวณค่าจ้าง ให้ใช้วันตัดจบก่อนหน้าวันที่เกิดอุบัติเหตุ

[ข้อยกเว้น]

① กรณีต่อไปนี้ที่ได้รับการยอมรับว่าจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐานนั้น ไม่เหมาะสมกับจำนวนเงินค่าจ้างรายวันเฉลี่ยที่ได้รับจริง จะมีการใช้วิธีการคำนวณจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐานแบบพิเศษ

(a) กรณีที่ในช่วงเวลาที่ใช้ในการคำนวณค่าจ้างเฉลี่ย ได้มีการหยุดงานเพื่อเข้ารับการรักษาการบาดเจ็บ ฯลฯ ที่ไม่เกี่ยวกับงาน

(b) กรณีที่พนักงานซึ่งเป็นโรคฝุ่นจับปอด ได้รับการย้ายให้ไปทำงานอื่นที่ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับฝุ่นละออง ฯลฯ

② จำนวนเงินในการจ่าย (ชดเชย) การหยุดงานนั้น กรณีที่เวลาผ่านไป 1 ปี 6 เดือน นับตั้งแต่เริ่มเข้ารับการรักษาแล้วนั้น จะมีการนำจำนวนเงินขอบเขตต่ำสุดและขอบเขตสูงสุด แบ่งตามช่วงอายุมาใช้ด้วย

สำหรับการจ่ายเงินประจำปีนั้น ตั้งแต่เดือนแรกที่ได้มีการจ่ายเงินประจำปี จะมีการนำจำนวนเงินขอบเขตต่ำสุด และ ขอบเขตสูงสุด แบ่งตามช่วงอายุ มาใช้

ตัวอย่างการคำนวณจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

ได้รับเงินค่าจ้างแต่ละเดือน 2 แสนเยน (วันคิดเงินเดือนคือวันสิ้นเดือนของทุกเดือน) กรณีที่ได้รับอุบัติเหตุในเดือนตุลาคม

$$\begin{aligned} & 2 \text{ แสนเยน} \times 3 \text{ เดือน} \div 92 \text{ วัน [กรกฎาคม (31 วัน) + สิงหาคม (31 วัน) + กันยายน (30 วัน)]} \\ & \div 6,522 \text{ เยน} \\ & 6,522 \text{ เยน} \times 80\% \div 5,217 \text{ เยน} \end{aligned}$$

→ ต่อการหยุดงาน 1 วัน จะทำการจ่ายเงิน 80% ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน นั่นคือ 5,217 เยน

- * “ค่าจ้าง” จะไม่นับรวมค่าจ้างที่ได้รับเป็นพิเศษ และ ค่าจ้างที่ได้รับทุก ๆ ช่วงเวลาที่เกิน 3 เดือน
อย่างไรก็ตาม “ค่าจ้างที่ได้รับทุก ๆ ช่วงเวลาที่เกิน 3 เดือน” อย่างเช่น เงินโบนัส นั้น ถ้ากำหนดอยู่ในจำนวนเงินประจำปี
พิเศษครอบครัวผู้สูญเสียแล้ว จะได้รับการคำนวณใน “จำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน”

◇ จำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐานคือ

โดยหลักการแล้ว จำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน คือ จำนวนเงินที่คำนวณโดยใช้จำนวนเงินรวมที่ได้รับเป็นพิเศษจากบริษัทของพนักงานภายในระยะเวลา 1 ปีก่อนหน้าวันที่เกิดอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ หรือ เสียชีวิต หรือ วันที่ได้รับการวินิจฉัยว่า得有อาการเจ็บป่วยแล้ว เนื่องจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน ซึ่งจะถือจำนวนเงินนี้เป็นเงินคำนวณรายปีพื้นฐาน และ เมื่อหารด้วย 365 ก็จะเป็นจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน

เงินที่ได้รับเป็นพิเศษ คือ เงินค่าจ้างที่ได้และไม่ได้ถูกรวมไว้ในกรคำนวณจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน เช่น โบนัส ซึ่งได้รับการจ่ายทุก ๆ ช่วงเวลาที่ยาวนานกว่า 3 เดือน เป็นต้น (สำหรับเงินค่าจ้างที่ได้รับพิเศษเป็นครั้งคราว เช่น เงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คู่สมรสเป็นพิเศษ นั้น ไม่ถูกนำมารวมคำนวณเงินที่ได้รับเป็นพิเศษ)

นอกจากนี้ กรณีที่จำนวนเงินรวมที่ได้รับพิเศษนั้น เกิน 20% ของจำนวนเงินจ่ายรายปีพื้นฐาน (จำนวนเงินที่เท่ากับ 365 เท่าของเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน) แล้ว จะใช้ จำนวน 20% ของจำนวนเงินจ่ายรายปีพื้นฐานเป็นจำนวนเงินคำนวณรายปีพื้นฐานแทน (โดยที่มีขอบเขตจำนวนเงินอยู่ที่ไม่เกิน 1 ล้าน 5 แสนเยน)

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย^①]

การเจ็บป่วยทางสมองและหัวใจ

การเจ็บป่วยประเภท “ความเจ็บป่วยของเส้นเลือดในสมอง” เช่น โรคหลอดเลือดสมอง หรือ “ความเจ็บป่วยของหัวใจ” เช่น กล้ามเนื้อหัวใจตายนั้น มีอาการพื้นฐานคือความผิดปกติของเส้นเลือด ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลาย ๆ ปัจจัย เช่น อายุ ลักษณะอาหารที่รับประทาน สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต หรือสาเหตุทางพันธุกรรม เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเจ็บป่วยเหล่านี้มีสาเหตุมาจากการทำงานเช่นกัน

ถ้าเป็นการเจ็บป่วยทางสมองและหัวใจที่เกิดจาก “ภาวะในการทำงานที่หนักอย่างเห็นได้ชัด*” แล้ว จะสามารถได้รับการชดเชยอุบัติเหตุในการทำงานได้

* ภาวะในการทำงานที่หนัก คือ ภาวะที่ได้รับการยอมรับทางการแพทย์เชิงประจักษ์และเชิงวัตถุวิสัยว่า ภาวะที่วุ่นวายทำให้อาการของความผิดปกติของเส้นเลือดที่เป็นอาการพื้นฐานของการเจ็บป่วยทางสมองและหัวใจนั้นหนักยิ่งขึ้นกว่าความเป็นไปในธรรมชาติของอาการ

<ความเจ็บป่วยที่อยู่ในขอบเขต>

ความเจ็บป่วยของเส้นเลือดในสมอง

- เลือดออกในสมอง
- โรคหลอดเลือดสมอง
- เลือดออกใต้เยื่อหุ้มสมองชั้นกลาง
- โรคสมองเหตุความดันโลหิตสูง

ความเจ็บป่วยของหัวใจเหตุขาดเลือด

- กล้ามเนื้อหัวใจตายเหตุขาดเลือด
- หัวใจหยุดเต้น (รวมถึงการคืนชีพปั๊มหัวใจ)
- อาการปวดเค้นหัวใจ
- การฉีกขาดของเอออร์ตา

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

หากบรรลุเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ จะรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

1: สิ่งผิดปกติเกิดขึ้น

ประสบกับสิ่งผิดปกติ ซึ่งสามารถระบุถึงภาวะของสิ่งผิดปกติได้อย่างชัดเจน รวมถึงสถานที่และเวลาเกิดเหตุ ภายในช่วงระหว่างตอนที่เกิดการขึ้นกับวันก่อนหน้า

เจกเช่น มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับอุบัติเหตุครั้งใหญ่ซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน และต้องรับภาระทางจิตใจอันหนักหน่วง หรือ มีความจำเป็นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกู้ชีพและการจัดการอุบัติเหตุเนื่องจากการเกิดของอุบัติเหตุ และต้องรับภาระทางร่างกายอันหนักหน่วง

2: ภาระอย่างหนักในช่วงระยะสั้น

ในช่วงใกล้ ๆ กับตอนที่อาการเกิดขึ้น ได้ทำงานอย่างหนักเป็นพิเศษ

(1) กรณีที่การทำงานภายในช่วงระหว่างตอนที่เกิดการขึ้นกับวันก่อนหน้านั้นหนักเป็นพิเศษ (2) แม้ในกรณีที่การทำงานภายในช่วงระหว่างตอนที่เกิดการขึ้นกับวันก่อนหน้านั้นไม่หนักเป็นพิเศษ หากการทำงานในช่วงระหว่าง 1 สัปดาห์ก่อนการเกิดอาการนั้นมีความหนักหน่วงอย่างต่อเนื่องแล้ว นับได้ว่าการทำงานและการเกิดอาการมีความเกี่ยวข้อง

3: ภาระอย่างหนักในช่วงระยะยาว

ในช่วงเวลาอันยาวนานก่อนที่จะเกิดอาการ ได้ทำงานหนักเป็นพิเศษ จนทำให้ความเหนื่อยสะสมเป็นอย่างมาก

หากการทำงานล่วงเวลาถึงเกิน 45 ชั่วโมงต่อเดือน ยิ่งมีความเกี่ยวข้องกันระหว่างอาการเกิดอาการเจ็บป่วยกับการทำงานมีมากขึ้น และกรณีที่ได้รับการรับรองว่าทำงานล่วงเวลาเกิน 100 ชั่วโมงโดยประมาณในช่วงหนึ่งเดือนก่อนเกิดอาการ หรือ ได้รับการรับรองว่าทำงานล่วงเวลาเกิน 80 ชั่วโมงโดยประมาณต่อหนึ่งเดือน เป็นระยะเวลา 2-6 เดือน ก่อนเกิดอาการ จะสามารถตัดสินได้ว่าการเจ็บป่วยมีความเกี่ยวข้องกับการทำงานสูง

* ในกรณี 2 และ 3 นั้น นอกจากเวลาการทำงานแล้ว ยังมีปัจจัยประการอื่น ๆ ที่นับได้ว่าเป็นสาเหตุของการเกิดอาการเจ็บป่วยที่มาจากการทำงาน เช่น รูปแบบการทำงาน (เวลาเริ่ม-เลิกการทำงานไม่ประจำ, การทำงานเวลายาวเกินควร, การทำงานที่มีออกไปนอกสถานที่ทำงานมาก, การทำงานเป็นกะ, การทำงานเวลาดึก) สภาพแวดล้อม (อุณหภูมิ, เสียงดัง, อากาศมาเวลา) และความตึงเครียดทางจิตใจ

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย②]

ความพิการทางประสาท

เชื่อกันว่าความพิการทางประสาทเกิดขึ้นโดยมีความเกี่ยวข้องระหว่างความตึงเครียดทางจิตใจ (stress) จากโลกภายนอก กับปฏิกิริยาของแต่ละบุคคลที่มีต่อความตึงเครียดที่ว่่านั้น เป็นปัจจัยหลัก

กรณีที่มีความพิการทางประสาทของพนักงานนั้นได้รับการยอมรับว่าเกิดมาจากความตึงเครียดทางจิตใจอันหนักหน่วงในการทำงาน* แล้วสามารถได้รับการชดเชยของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

* ความตึงเครียดทางจิตใจอันหนักหน่วงในการทำงาน คือ ความตึงเครียดทางจิตใจอันรุนแรงที่มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นสาเหตุของความเจ็บป่วย ในเมื่อสังเกตจากมุมมองเชิงจิตวิสัย

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

หากบรรลุนเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ จะรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

1. มีอาการของความพิการทางประสาท

ที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรับรองอุบัติเหตุในการทำงาน

เป็นความพิการทางประสาทที่เข้าข่ายในบัญชีจำแนกทางสถิติระหว่างประเทศของโรคและปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้อง ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 10 (ICD-10) บทที่ V “ความพิการทางประสาทและการกระทำ” (ไม่นับรวมโรคสมองเสื่อม หรือ อาการที่เกิดมาจากการบาดเจ็บภายนอกของศีรษะ)

(ตัวอย่าง) โรคซึมเศร้า, ปฏิกิริยาเฉียบพลันต่อความเครียด เป็นต้น

2. ก่อนที่จะเกิดความพิการทางประสาท เป็นช่วงเวลาประมาณ 6 เดือน ได้รับการยอมรับว่า ได้รับภาระทางประสาทที่สูงจากการทำงาน

(ตัวอย่าง) การรบกวนอย่างรุนแรง การกลั่นแกล้ง ความรุนแรง เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในสาระและปริมาณของการทำงาน ฯลฯ

* เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างเช่น การกลั่นแกล้ง หรือ การคุกคามทางเพศนั้น ถ้าเหตุการณ์เหล่านั้นก็เกิดขึ้นก่อนช่วงเวลา 6 เดือน ของการเกิดอาการ และเกิดขึ้นต่อเนื่องจนถึงมีการเกิดอาการของความพิการ สามารถประเมินความตึงเครียดทางจิตใจได้ตั้งแต่มีการเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ

3. ได้รับการยอมรับว่า ไม่ใช่เป็นความพิการทางประสาทที่เกิดจากภาระทางประสาทซึ่งไม่เกี่ยวกับงาน และปัจจัยส่วนบุคคล

ใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาว่าอาการความพิการไม่ได้มาจาก เหตุการณ์ส่วนบุคคล (การฆ่ากัน, สามีภรรยาไม่ได้อยู่ด้วยกัน) หรือ เหตุการณ์ทางครอบครัวและญาติ (การเสียชีวิตของคู่สมรส บุตร พ่อแม่ พี่น้อง)

จำเป็นต้องสังเกตด้วยว่า มีปัจจัยส่วนบุคคลในการเกิดความพิการทางประสาทหรือไม่ เช่น เคยเป็นความพิการทางประสาทหรือไม่ หรือ มีโรคพิษสุราหรือไม่ หากมี ใช้ความระมัดระวังในการพิจารณาว่าอาการความพิการไม่ได้มาจากปัจจัยเหล่านั้น

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย③]

ความเจ็บป่วยทางมือและแขน

เมื่อพนักงานใช้มือและแขนมากเกินไป อาจมีอาการเช่นตึงคอ ไหล่ แขน มือ นิ้ว หรือมีความผิดปกติเกิดขึ้นตรงข้อต่อหรือเอ็น ความเจ็บป่วยทางมือและแขน หมายถึงอาการของอวัยวะหรือความผิดปกติเหล่านี้

<ประเภทความเจ็บป่วยหลัก ๆ>

* อักเสบปุ่มกระดูกบนกระดูกต้นแขน * ความผิดปกติทางเส้นประสาทแขนอัลน่า * กลุ่มอาการกล้ามเนื้อสูก์และโปรเนเตอร์ * อักเสบข้อต่อมือ * เส้นเอ็นอักเสบ * กลุ่มอาการคาร์ปัล ทันเนล * อาการติสโทเนียที่มือ

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุปนิสัยในการทำงาน]

หากบรรลุเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ จะรับรองเป็นอุปนิสัยในการทำงาน

1. จำเป็นต้องเป็นอาการที่เกิดขึ้นหลังทำงานซึ่งก่อกำเนิดจากงานที่เป็นภาระต่อมือและแขน* เป็นหลักมาในช่วงเวลาพอสมควร (โดยหลัก มากกว่า 6 เดือน)

เป็นประเภทของการทำงานดังต่อไปนี้

- ① งานที่มีการเคลื่อนไหวซ้ำ ๆ ของมือและแขนมากมาย
- ② งานที่ต้องวางท่ามือและแขนขึ้นทำ
- ③ งานที่มีการเคลื่อนไหวของคอ และ ไหล่น้อย และต้องวางท่าเดียวกันตลอดในการทำงาน
- ④ งานที่เป็นภาระหนักต่อส่วนของร่างกายเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น มือและแขน

* มือและแขน หมายถึง ส่วนหลังของศีรษะ คอ ส่วนไหล่ ต้นแขน ปลายแขน มือ และ นิ้ว

2. จำเป็นต้องทำงานอันหนักหน่วงก่อนเกิดอาการ

กรณีที่ได้ทำงานที่เป็นภาระต่อมือและแขน ในช่วงเวลาก่อนเกิดอาการ 3 เดือน ในภาวะดังต่อไปนี้

* ภาวะปริมาณของงานคงที่

ต้องทำงานมากกว่า 10% ต่อวันเมื่อเปรียบเทียบกับพนักงานคนอื่นซึ่งเป็นเพศเดียวกัน อายุคล้ายกัน และทำงานด้านเดียวกัน และต้องทำงานในภาวะเช่นนี้ต่อเนื่องกันประมาณ 3 เดือน

* ภาวะปริมาณของงานไม่คงที่

① วันที่ต้องทำงานมากกว่า 20% ต่อวัน เมื่อเปรียบเทียบกับงานปกติมีประมาณ 10 วันต่อ 1 เดือน และต้องทำงานในภาวะเช่นนี้ต่อเนื่องกันประมาณ 3 เดือน (ปริมาณทั้งหมดของงานในเดือนหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องมีมากกว่าเดือนปกติ)

② ปริมาณของงานต่อช่วงเวลา 1 ใน 3 ของเวลาทำงานทั้งหมดของ 1 วันนั้นมีมากกว่า 20% ของวันปกติ ต้องทำงานในภาวะเช่นนี้ 10 วันต่อเดือน และต้องทำงานต่อเนื่องกันประมาณ 3 เดือน (ปริมาณของงานโดยเฉลี่ยต่อวันหนึ่งนั้น ไม่จำเป็นต้องมีมากกว่าวันปกติ)

* เมื่อพิจารณาว่าพนักงานได้ทำงานอันหนักหน่วงหรือไม่นั้น จำเป็นต้องพิจารณาภาวะดังต่อไปนี้ด้วย

* การทำงานเวลายาวนาน, การทำงานที่ไม่หยุดต่อเนื่อง * ความตึงเครียดเกินควร * จังหวะของการทำงานที่ถูกบงการจากคนอื่น และ เร็วเกินควร * สภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่เหมาะสม * ภาวะทางน้ำหนักเกินควร, ต้องใช้แรงมาก

3. จำเป็นต้องได้รับการยอมรับทางการแพทย์ว่าการทำงานอันหนักหน่วงและขั้นตอนการเกิดอาการความเจ็บป่วยนั้นมีความเป็นเหตุเป็นผล

[เงื่อนไขในการรับรองตามประเภทของการเจ็บป่วย④]

อาการปวดหลังช่วงเอว

อาการปวดหลังช่วงเอวที่สามารถได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงานนั้นมี 2 ประเภทดังต่อไปนี้ ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีความจำเป็นที่จะได้รับการรักษาทางการแพทย์ และต่างประเภทต่างมีเงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน

[เงื่อนไขในการรับรองเป็นอุบัติเหตุในการทำงาน]

1. อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่เป็นอุบัติเหตุ

เป็นอาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ เช่นการบาดเจ็บ และบรรลุน้ำหนัก ① และ ② ทั้งสองข้อดังต่อไปนี้

- ① สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่า การบาดเจ็บหลังช่วงเอวหรือผลกระทบของการเกิดแรงซึ่งเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บนั้น เกิดจากเหตุการณ์ฉับพลันที่เกิดขึ้นในเวลาการทำงาน
- ② สามารถรับรองได้ทางการแพทย์ว่า การเกิดแรงที่มีผลกระทบต่อเอวนั้นทำให้เกิดอาการปวดหลังช่วงเอว หรือ ทำให้อาการปวดเอวที่เคยมีมาหรืออาการพื้นฐานนั้นหนักขึ้นเป็นอย่างมาก

2. อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่ไม่เป็นอุบัติเหตุ

เป็นอาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดขึ้นต่อพนักงานที่ทำงานที่เป็นภาระหนักอันเกินควรต่อเอว อย่างเช่น งานที่ต้องขนของหนักซึ่งเป็นอาการที่ได้รับการยอมรับว่าเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานโดยพิจารณาจากสภาพของการทำงานและช่วงเวลาของการทำงาน

อาการปวดหลังช่วงเอวที่มีสาเหตุที่ไม่เป็นอุบัติเหตุหนักถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้ โดยพิจารณาสาเหตุของการเกิดอาการ

◇อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อ

อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อเนื่องจากการทำงานดังตัวอย่างต่อไปนี้ ในช่วงเวลาค่อนข้างสั้น (ประมาณมากกว่า 3 เดือน) นั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- การทำงานที่ขนของหนักที่มีความหนักประมาณมากกว่า 20 กิโลกรัม หรือขนของต่าง ๆ ที่มีความหนักแตกต่างกัน ในท่าทางกึ่งนั่งกึ่งยืนซ้ำแล้วซ้ำเล่า
- การทำงานที่ต้องทำด้วยท่าทางที่ไม่เป็นธรรมชาติต่อส่วนเอว วันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง
- การทำงานที่ไม่สามารถยืนขึ้นได้ในเวลาอันยาวนาน และต้องทำด้วยท่าทางเดียวกันตลอด
- การทำงานที่เกิดแรงสะเทือนอันใหญ่หลวงต่อส่วนเอว และแรงสะเทือนนั้นเกิดขึ้นต่อเนื่อง

◇อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูป

อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูปเนื่องจากการทำงานขนของหนักดังต่อไปนี้ ในช่วงเวลาค่อนข้างนาน (ประมาณมากกว่า 10 ปี) ต่อเนื่องกันนั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน

- การทำงานที่ขนของที่มีความหนักประมาณมากกว่า 30 กิโลกรัม ในช่วงเวลา 1 ใน 3 ของเวลาการทำงานทั้งหมด
- การทำงานที่ขนของที่มีความหนักประมาณมากกว่า 20 กิโลกรัม ในช่วงเวลา 1 ใน 2 ของเวลาการทำงานทั้งหมด

* อาการปวดหลังช่วงเอวที่เกิดจากกระดูกผิดรูปนั้นได้รับการคุ้มครองของประกันอุบัติเหตุในการทำงาน ต่อเมื่อ การผิดรูปนั้น “เกิดขึ้นเป็นอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับกระดูกที่ผิดรูปที่เกิดขึ้นจากอายุ” เท่านั้น